

متن پرسش

با سلام: موضوع: باز تولید مفهوم مباحله آل عمران «فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ» پس هر که با تو درباره او [عیسی] پس از آنکه بر تو [به واسطه وحی، نسبت به احوال وی] علم و آگاهی آمد، مجادله و ستیز کند، بگو: بیاید ما پسرانمان را و شما پسرانمان را، و ما زنانمان را و شما زنانمان را، و ما نفوسمان را و شما نفوستان را دعوت کنیم؛ سپس یکدیگر را نفرین نماییم، پس لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم (۶۱) در راستای «باز تولید مفاهیم زنده معنوی» (طبق دستور بزرگان) بنظر بسیار حیاتی است که بدین پرداخته شود که جایگاه زنده مباحله کجاست؟ امروز الف) لزوم مباحله چیست؟ ب) مباحله امروز به چه شیوه ایی است؟ ج) نجران امروز حقیقتاً چه جایگاهی یافته؟ بی شک «ابناءنا» امروز نیز امام حسن (ع) و امام حسین (ع) اند، اما ایشان اکنون و در چه وجه نوعی تجلی دارند؟ «نساءنا» نیز بدین ترتیب، جایگاه اکنون حضرت صدیقه کبری (س) به شیوه نو و باز تولید شده کجاست؟ و... _ سوالی که اکنون می‌تواند محل هوشیاری جمعی و فردی ما را تحریک و احتمالاً اصلاح فوق‌العاده بزرگی ببار آورد شاید این باشد _هریک از ما ها (فرداً به فرد) در پیشگاه مواجه با جهان پیشرویمان، آیا نیازی به مباحله داریم؟ اگر بله چگونه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اکنون مباحله ای دیگر. در غرب؛ در اواخر قرون وسطی وقتی بیشتر مشخص شد مسیحیت جواب‌گویی نیازهای آن زمان نیست و لذا غرب گرفتار بحران شد، به‌سوی رنسانس غلطید، به امید آن‌که از آن بحران آزاد شود. ولی واقعیت این است که طی دو‌یست‌سال گذشته، اینک غرب با بحرانی سخت شکننده‌تر از بحران قبلی روبه‌رو شده، به طوری که بحران در اعتقاد و معنویت تار و پود تمدن غرب را در نوردید. اینک غرب خود را کاملاً در هجوم وقفه‌ناپذیر «دین و معنویت» می‌بیند و متوجه شده است دین و معنویت دیگر اجازه ادامه حیات تئوری لیبرال دموکراسی را به آن نمی‌دهد و این بار در مباحله‌ای دیگر ولی بسیار گسترده‌تر خود را گرفتار می‌بیند که هیچ راهی جز پرداخت جزیه حقارت در پیش ندارد، و آثار آن هر روز بیشتر از پیش نمایان می‌شود. به آیه مباحله و ظرائف حضور حضرت علی (علیه السلام) در آن صحنه زیاد می‌توان فکر کرد. پیامبر خدا در ازاء فرزندان، امام حسن و امام حسین «علیهما السلام» را آوردند و در ازاء زنان، تنها حضرت فاطمه (سلام الله علیها) را آوردند و در ازاء «نفس‌ها» فقط حضرت علی (علیه السلام) را آوردند. و این

حکایت از آن دارد که تنها این‌ها بودند که شایستگی جعل لعنت خدا بر کاذبین را داشتند و نکته مهم آنکه به جای نفسها، رسول خدا فقط علی (علیه السلام) را آوردند که حکایت از آن دارد علی در حکم نفس و جان رسول خدا هستند.

پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) در مورد علی (علیه السلام) می‌فرمایند: «برای هر پیامبری، صاحب سزای است، و صاحب سزای من علی بن ابیطالب است». و نیز داریم که فرمودند: «عَلِيٌّ نَفْسِي وَ أَخِي» علی همان جان و نفس من و برادر من است. می‌توان گفت روز مباحله؛ روز اثبات عزت اسلام بر رقبای خود است، آن هم اسلامی شیعی. روز مباحله؛ روزی است که خط اسلام اصیل برای بشریت به نمایش درآمد. روز مباحله؛ روز بازخوانی دوباره‌ی اسلام است توسط مسلمین، برای رسیدن به بهترین نحوه‌ی مسلمانی، و روز اطمینان به حاکمیت تمدن اسلامی است در آینده‌ی تاریخ. موفق باشید